

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Önérzet.

Pécs, 1899. január 25.

A kormánypártban eddig soha sem látott, ismeretlen vendég ütött tanyát s hozza forrongásba a legszelidebb lelkületű mamelukok vérének is. Ugy hívják ezt a vendéget, hogy »*önérzet*« és szörnyen panaszkodik, hogy meg van sértve, csak arra nézve nincsen megegyezés, hogy ki által?

Én Istenem, hát csakugyan fölfordult állapotnak is kell lennie ott, hogy még az önérzet is fölszínre kerülhetett, ez az ismeretlen fogalom, mely mint parlamenti tényező már kezdettől fogva el volt temetve abban a pártban s legfőleg a személyes ambíció torzalakjában ütötte föl fejét itt-ott.

Hisz ez a párt már a létét is az önérzet lebunkózásának köszöni. Ott van a programjában a lemondás, a végletekig menő opportunizmus, amely minden nemzeti aspirációra a rideg non possumus-szal felel, a küzdelmet ezekért veszedelmesnek hirdeti, mert gyengék vagyunk s a »nemzeti vívmányokat« csak meghunyászkodás árán, kegyelemként tanítja elérhetőkné.

S mivel a magyar nemzet, amely századokon át küzdött törvényes jogaiért, ezt a tanítást csak nagyon nehezen tudja bevenni, a pártnak, mely ezt tanítja, számbeli túlsúlya csak a nemzeti és egyéni önérzetnek erőszakos elfojtásával volt föntartható; közigazgatási üldözés, vesztegetés,

nyílt erőszak a választásoknál voltak az eszközök, melyek kiirtották s érvényesülni nem engedték az önérzetet s ezzel megszerezték a többséget a sült galamb politikáját valló pártnak.

Természetes, hogy ebből a talajból csak meghunyászkodó politikusok teremhetnek, akik túlnyomó részben maguk is a kormányhatalom kreaturái lévén, már eredetük is kizárja, hogy a hatalommal szemben önérzetükre hivatkozassanak, hisz nem ők adják a hatalmat a kormánynak, hanem a kormány nyomta a markukba a mandátumot, hogy azt a kormány támogatására használják.

És mégis, most föltámadt az önérzet ebben a pártban, mikor látják, hogy a legkritikusabb politikai válság közepette az egyszerű néző szerepére vannak kárhóztatva, mint holmi kávéházi politikusok. Keserűen panaszkodnak, hogy a most már megoldás felé közeledő válságra mindenkinek volt befolyása, csak a képviselőház legnagyobb uralkodó pártjának nem, melyet a kormány a passzív néző szerepére kárhóztatott.

Nos hát tegyék kezüket a szívükre s feleljenek, ki az oka annak, hogy sem a kormány, sem az ellenzék nem tekinti őket olyan tényezőnek, a melylyel a politika viharaiban számolni kell? Hát nem ez a legnagyobb uralkodó párt volt az, a mely egyforma lelkesedéssel követte mindig azokat, kiket a bécsi kéz vezérekül a

nyakára ültetett; nem ez a párt volt az, amely a hatalom kedvéért fehérnek mondta ma azt, a minek fekete voltára még tegnap esküdött?

Hát ugyan hogyan tarthatott igényt ez a párt arra, hogy Bánffy báró követendő politikájára nézve kikérje a véleményét, mikor ez a vélemény mindig az ő abszolút akarata szerint idomult? Mikor Bánffy elfogadta Apponyi magyarozatát a 68. §-ra s a 14. §. kizárására nézve, a szabadelvű párt tapsolt; mikor aztán Bánffy ezzel homlokegyenest ellenkezőt cselekedett, megint tapsolt, aláírta a Tisza-papírost s vakon követte a törvényen kívüli állapotba.

Mikor az egész ország lázasan követelte a fölvilágosítást az ischli megállapodások felől, csak az uralkodó párt nem volt rá kíváncsi, mert el volt rá készülve, hogy akármit tartalmazzanak is, azokat neki *meg kell szavaznia*. S ha Magyarországon az uralkodó párton kívül más politikai tényező nem lenne, meg is szavazta volna, bár azok Magyarországnak önállósághoz való törvényes jogát végkép megsemmisítik.

Az a párt, a melynek hozzájárulását az ilyen megállapodásokhoz megkérdezése nélkül, látatlanban előre lekötöni lehet, az elvesztette jogát ahhoz, hogy a politika alakulására befolyással bíró tényezőnek tekintsek; nem egyéb az vak eszköznél, a mely csak a kormányhatalom tényeinek utólagos szentesítésére jó.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Pál fordulása.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Együtt volt a rendes társaság. Ott ültek a külön szobájukban s nyugodtan fogyasztgatták a spriccereket. Négyen voltak, mind a négy agg legény.

De a máskor olyan jókedvű, vidám fiuk most csöndesen vannak. Mintha valami erős, leküzdhetetlen melancholia vett volna erőt lelkükön. Csak szivaroztak és bámulták a föl szálló kékesfehér füstkarikákat.

Sylvester estéje volt. Talán ez tette őket olyan csöndessé, szinte ábrándossá. Lehet, hogy a mult sivárságán, egyhangúságán járt a gondolatjuk, vagy a jövő ridegségére, derecsedő fejükre gondoltak.

— Ejnye fiuk, olyan szontyorodott ábrázatot vágtok, mintha legalább is az anyósotokat várnátok! — szólt végre Pál Flóris, a társaság legifjabb tagja.

Mosolyogtak. De úgy magukban aligha azt nem gondolták, hogy bár várhatnák azt a rettegett anyóst, mert akkor volna feleség is, meg tán egypár gyerek.

— Tudjátok mit fiuk! — szólt Geréb Bandi — hogy gyorsabban muljék az idő,

mondjon mindegyünk egy történetet a saját életéből. És pedig, mivel mind a négyen agglegények vagyunk, mondja el mindegyikünk, hogy miért nem házasodott meg?

— Helyes, — kiáltották. Csak Pál Flóris arcára borult valami bántó felhő s ugy fogai közt közt mormogta:

— Ostobaság.

De hát a másik három elfogadta az indítványt s ő sem akarta elrontani a jó kedvet.

— Kezdd el, Geréb te, — te voltál az indítványozó, hát járj elő jó példával,

Geréb mosolygott, aztán fejhajtott egy pohár bort s kissé cynikus, blazirt hangon kezdett beszélni. Elmondott egy történetet, lehet, hogy úgy olvasta, de ráfogta, hogy vele történt meg. Valami leányt emlegetett, kit szeretett, s ki viszontszerette. Aztán jött a harmadik, a szép, a gazdag fiu s a leány azé lett, mert ő szegény volt. Ez volt a veleje a mesének, de Geréb kiszinezte a maga fantáziája szerint. Végül aztán kijelentette, hogy ekkor elment a kedve a házasságtól. Látta, hogy a mai lányok nem a szívet keresik, hanem a fényt, a ragyogást. Többet nem is gondolt a házasságra, agglegény maradt.

Geréb meg volt elégedve a történettel. Volt benne egy kevés poezis, egy kevés idealizmus s ez tetszett neki.

— No most jöttök ti, — szólt a többiekhez.

Nehezen tudtak a sorrenden megegyezni.

Végre is sorsot huztak. Pál Flóris maradt utolsónak. A másik kettő is mondott egy-egy történetet. Egyik érzékenyebb volt a másiknál. Volt a meséjükben minden, csalódás, lovagiasság, nagylelkűség, lemondás.

— No, Flóris, most rajtad a sor, — szólt Geréb, Pálhoz.

Pál Flóris egy ideig hallgatott. Aztán kissé fáradt, erőltetett hangon kezdett beszélni.

— Hagyjatok ki engem fiuk. Ugyis elszedtetek már előlem minden valamire való témát. Ujat tán már nem mondhatnék. Poéta meg nem vagyok, hogy hirtelen egy érzékeny történetet tudnék elmondani.

— Hohó, Flóris — szóltak a többiek — nem alkuszunk. Te adósunk vagy egy történettel. Mondj akármit, csak beszélj. Nem engedünk kibujni. Aztán meg csak nálad is kellett valami oknak lenni, a miért kibujtál a házasság igája alól.

Pál Flóris tekintetében volt valami csendes szomorúság. A többiek nem vették észre, mert ugyancsak faggatták.

Végre is Pál beleunt a sok huzavonába, aztán meg nem akarta, hogy tán összezördüljön barátaival, hát beszélni kezdett. Volt a hangjában valami csendes, fájó lemondás.

— Hát ha annyira akarjátok, jó. Elmondom, hogy miért maradtam agglegény. — Előre is megjegyzem, hogy ne várjatok valami ér-

Sokkal inkább érthető az önérzet ágaszkodása a kormánypártnak ama töredéke részéről, amely a pártot eddig mindig terrorizálta s a kormányt is, mint holmi Paprika Jancsit, dróton rángatta. Ezek már méltán fölháborodhattak azon, hogy az ő akaratuk ellenére megköttessék a béke az ellenzékkel.

Ezek panaszkodnak azon, hogy az ellenzék megalázza a többséget, mikor megvédelmezi a törvényt s a nemzetnek ebben biztosított jogát a többségi akarat szemből is. Fenyegetőznek is erősen, hogy a béke megkötése esetén 70-en vagy 80-an odahagyják a pártot; csakhogy ettől a fenyegéstől már nem ijednek meg seholy.

Mert ugyan mi is következhetnék be, ha fenyegetésüket beváltják? Az, hogy az egész országgyűlésen magukra maradnának, mert azt csak nem remélik, hogy a békét kötő ellenzék hozzájuk csatlakozik.

Ha a béke nem jön létre, akkor is bekövetkezik egy nagy kiválás a szabadelvűpártból, de ez csak a szabadelvűpárt gyengítésével az ellenzék erősítésére szolgálhatna, míg a Tisza-klika kiválása megtisztítaná s a fuzió lehetségessé tételével megerősítené a kormánypártot: az a kiválási fenyegetés tehát inkább megkönnyebbülést, mint ijedelmet idézhet föl az uralkodó pártban, amely csak ezen a réven válhatnék igazán uralkodóvá, mert csak ez az egyedüli módja, hogy megszűnjék egyszerű eszköz lenni.

Akkor aztán a kormánypárt is beszélhet majd önérzetről, mert akkor ennek megsértése nemcsak kéz alatt való duzzogásban, de önérzetes cselekvésben is nyilvánulhat.

Vidéki hátralekosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralekaikat mielőbbi beküldeni.

zékeny, szentimentális historiát. Nagyon mindennapi, egyszerű történet az enyim.

— Halljuk, — kiáltottak mind a hárman.

Pál egy kissé gondolkodott. Látszott rajta, hogy nem szívesen beszél és kiérzett a hangjából, hogy igyekezik minél szárazabban, hidegben előadni az egészet.

— Volt idő — kezdte — mikor én is erősen készültem a házasságra. Huszonnyolc éves voltam, telve ambícióval, nagy reményekkel. Kezdő ügyvéd voltam s nagyot segített volna rajtam egy jó házasság. Kerestem is azt a leányt, a ki megfelelne. Természetes, hogy a pénzesebb osztálynál kutattam. Végre aztán találtam egyet. Szép volt és amint a látszat mutatta gazdag is. Valami harmincezer forint hozományról beszéltek.

Én biz nagy tüzzel udvaroltam a leánynak. Csakhamar be is vallottam neki érzelmeimet, a mit ő nagy boldogsággal vett tudomásul s biztosított változhatlan szerelméről.

— Boldog voltam. Menyasszonyom lett. Pár nappal a menyegzőnk előtt kisült, hogy a leány apja nagy összegeket sikkasztott. Le-foglalták mindenét.

— Nagy zavarban voltam, nem tudtam, mit tegyek. A leány kimentett e zavarból. Visszaküldte a jegygyűrűt azzal, hogy a történet után felment minden alól. Azóta nem láttam a leányt. Nem is kerestem. Mással sem törődtem. Nem volt kedvem még egyszer belevágni a házasságba.

— Ez az én történetem.

Pál idegesen hajtott föl egy pohár bort.

— No ez elég érzékeny történet — szóló Geréb — kissé gyanus is. Ugy látszik, Flóris,

Adler Sándor bűnügye.

(Harmadik nap.)

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. január 25.

A mohácsi gépkereskedő monstre bűnpörében ma a harmadik napon is a bűnpör bizonyítási eljárása folyt.

A hallgatóság körében nem volt ma valami nagy érdeklődés a végtárgyalás iránt. Alig volt a tárgyalás elején pár ember a hallgatóság helyén s csak később telt meg félig a terem.

Pedig mára érdekes jelenetekre volt kilátás. A vádlott apósa is megjelent a tanuk sorában, de — természetesen — kijelentette, hogy élni kíván a törvényadta joggal s a valamástól eláll.

Adler a ma tárgyalt bűneseteket is beismeri. A végtárgyalás nem merítette ki; most is ügyesen, bűnpörének legkisebb részleteire emlékezve vall s kezére adja a bizonyítási eljárásnak a gyors befejezéshez vezető fonalat.

Beismer mindent töredelmesen . . . E beismerésen kívül nincs is neki semmiben másban reménye, hogy büneiért talán enyhe büntetést fog kapni!

Huszonnyolc egyén volt a mai végtárgyalásra beidézve, kik közül azonban kilenc órára csak heten jelentek meg, köztük *Fabritzky* József, a vádlott apósa, a ki előadja, hogy leánya válopört indított férje ellen, a mely válopör még nincs befejezve. Az elnök figyelmeztetésére kijelenti, hogy nem óhajt valamást tenni. Erre az elnök elbocsájtja.

Egy család,

melyet *Faddi* Ferenc és társai nevére követett el vádlott, volt ma az első eset, melyet a törvényszék tárgyalni kezdett. A károsok bezdáni lakosok, a kik azonban nem jelentek meg a végtárgyaláson.

Vádlott előadja, hogy a csalásnál fennforgó 350 frt összeget nem ő vette fel, hanem apósa.

Elnök különben megjegyzi, hogy a család magánvádra üldözendő lévén s a panaszok nem jelenvén meg, ezt az ügyet tovább nem is kell tárgyalni. Következett

te szeretted azt a leányt, mert ellenkező esetben más után néztél volna.

— Ez ostobaság, nem volt ott szerelem. Mondtam, hogy a pénze kellett. Aztán meg ekkor irodám már jól ment, nem volt szükségem jó parthiera. Hat nem akartam feláldozni a szabadságomat.

— Szóval kiábrándultál abból a leányból — szóló Geréb. — Aztán hova tűnt el a leány?

— Nem tudom, nem is voltam rá kíváncsi soha — válaszolt rá Pál kissé nyers hangon.

Nem is fessegették tovább a dolgot. Éjféltre járt az idő. Fizettek, boldog új esztendő kivántak egymásnak s aztán kiki megindult a maga csendes, hideg, legénylakása felé.

Pál Flóris is elgondolkodva haladt hazafelé. Egyik mellékcúba fordult be. Sötét volt itt minden, csak egy nyomoruságos kis ház ablakán át szűrődött ki valami gyenge világosság.

Pál akaratlanul is megállt és bepillantott az ablakon. Mintha villanyütés érte volna, úgy megtántorodott. Egy nőt látott, ki halavány arccal ült egy rozoga asztal mellett. Kezében valami megfakult kepet tartott s azt nézte epedő, szerelmes tekintettel. Halvány volt az asszony, de még mindig nagyon szép, különösen így, — tekintetében édes, nagy szerelemmel.

Pál Flóris sokáig nézte ezt az asszonyt. Aztán lassan megkopogtatta az ablakot. Az asszony ijedten kérdezte, hogy ki az?

— Én vagyok, Jolán.

Gyenge sikoltás hallatszott a szobából,

egy másik család,

melyet *Pöpl* János és társai nevére követett el a vádlott. Négyezer forintért vettek Adler-től egy cséplőgépet, melynek árát váltókkal biztosították, illetve a vételár kifizetésére ötezer forintot vettek fel a mohácsi általános takarékpénztártól, melynek igazgatója *Fabritzky* József volt. Mégis két darab 1000 és 1500 frtos váltójuk kifizetetlen maradt. Összesen a káruk 3253 forintot tesz ki s összes vagyონukat elvesztették e miatt, mert vádlott a csereváltóikat tovább forgatta.

— Kívánja-e Adler megbüntetését?

— Hja, a megbüntetéséből én nem kapom vissza a vagyonomat, mondja elkeseredve a vádlott.

Hanem azért kijelenti, hogy kívánja a megbüntetését és kéri összes kára megítélését. Abban a hiszemben van, hogy vádlott apósa is hibás a tönkretételében s ezért őt is vádolja. *Zöld* Sándor dr. védő e kijelentését jegyzőkönyvbe venni kéri.

Pöpl György volt a másik megkárosított ember. Ugyanugy vall, mint az előbb kihallgatott *Pöpl* János. Az ő kára másfélezer forint. A vádlott megbüntetését szintén kívánja.

Ezek szerint ez a második család, melynek vádjá megmarad, mivel egy tegnap tárgyalt csaláson és ezenkívül a többi családi esetben a károsok nem kívánták a vádlott megbüntetését.

Zöld Sándor dr. védő kérdésére a káros előadja, hogy véleménye szerint a vádlott apósa a dologba szintén befolyt, mert azt mondta nekik, hogy vejéért tízezer forint erejéig is jót áll.

Pöpl Jánosné Wolf Franciska sirva adja elő, hogy lettek tönkretéve, egyebekben hasonlóan vall az előbbi tanukhoz.

A károsok képviselője, dr. *Müller* János ügyvéd, felei nevében kijelenti, hogy káruk 3253 frtot tesz ki s a vádlott megbüntetését kívánják.

Adler Sándor szerint a gépügyletet a károsokkal egyik ügynöke kötötte. A két vártót azért tartotta vissza, hogy *Pöpl*eknek ötszáz forintos tartozását, mely még ma is fennáll, biztosítsa magának. Mikor aztán más váltói lejártak, az ő váltóikat beváltotta és így

aztán hirtelen felnyitották az ajtót. Ott áll Pál Flóris előtt az a leány, kit szeretett szíve egész erejével.

Hiába mondta néhány perccel előbb barátainak, hogy neki csak a pénz kellett. Titkolni akarta azt az emésztő szenvedélyt, mely egész valóját sorvasztotta.

Pál Flóris nem gondolt semmire. Csak nézte azt a halavány arcú leányt, aztán meg odavonta magához.

— Csakhogy megtaláltalak — rebegte suttogó, elfojtott hangon.

— Hat nem feledtél el? — kérdezte a leány.

— Egy percre sem. Kerestelek mindig, ama végzetes nap óta, de hasztalan. Azt hittem, hogy nem is találalak meg soha. Hideg, fény nélküli volt az életem, — de elmúlt. Boldogsággal köszöntött be az új esztendő, mert többé nem eresztelek el magamtól.

És úgy is történt.

Mikor Geréb Bandi megtudta, hogy Pál Flóris megházasodik s azt a leányt veszi, kinek egyszer már vőlegénye volt, mosolyogva mondta barátainak:

— Tudtam én, hogy Pali mindig szerette azt a leányt. De azért mégis kár volt neki ebben a korban megházasodni.

A három öregedő gyerek összenézett.

— Bizony bolondul csinálta, mondták rá mind a hárman.

De tekintetük meghazudtolta ezt a mondasukat.

Tekintetükben ott ült lelkük, szívük egész sóvársága, hogy vajha ők is ilyen bolondot csinálhatnának.

Deér.

történt meg az eset, melyet később aztán rendezni nem bírt.

Stibitz József, a Robey & Comp. gépgyári cég igazgatója, a ki bajor születésű, tört magyarsággal kezdi vallomását, mire kihallgatását — miként az előbbi magyarul nem tudó tanuk kihallgatását is — németül folytatja az elnök. A tanu előadja a gépvételi ügyletet, egyebet azonban nem tud.

Német Lipót ügyvéd, mint a gépgyár jogi képviselője, előadja, hogy a cég kára négyezeröttszáz forintot tesz ki s kéri ennek megítélését.

Ez eset tárgyalása jó másfél óra hosszánál tovább tartott, mivel a vádlott a Robey és társa céggel szemben üzleti könyvei csapattól adta elő védekezését.

Ez eset letárgyalása után az elnök a végtárgyalás folytatását délután 3 órára halasztotta.

A délutáni tárgyalás

félháromkor kezdődött s jóval félnégy előtt véget is ért. Három kisebb családi esetben a károsok és tanuk sem jelentek meg, sem a vádlott megbüntetését kifejezetten nem kívánták, így tehát ezek tárgyalása nem is volt szükséges.

A **Weiszling Henrik** és **Knittl János**, várallyai lakosok kárára elkövetett sikkasztást tárgyalta tehát a törvényszék. Nevezettek 1896. február végén 150 frtot adtak Adlernek, hogy egy lejárt váltójukat fizesse ki vele. A váltót azonban Adler nem fizette ki s a pénzt saját céljaira használta fel.

A vádlott a vizsgálat során beismerte a sikkasztást, most azonban azt mondja, hogy ő a pénzt nem is látta. Azt felesége vette fel, a ki nem adta át neki, nem is szólt a pénz felvételéről semmit s ő e váltót azért nem rendezhette. Nem mondja ugyan boszuvágyból a feleségére, de azt tudja, hogy felesége ellen az összeg miatt feljelentést tettek Weiszling Henrik és Knittl János, a kik a vádlott apósától megkapták a pénzüket. Vádlott feleségének vallomásából kitűnőleg, ő átadta a pénzt Adlernek azzal, hogy a váltót küldje a feleknek vissza. De vádlott ekkor elment Berzován lakó rokonaihoz és onnan vissza sem tért, hanem Amerikába szökött. Férje üzleimeiről Adler feleségének vallomása szerint tudomása nem volt.

Adler Sándor erre vonatkozólag ismét a család belső dolgait feszegeti s elkeseredett hangon beszél felesége ellen. E tetteért feleségét különben nem kívánja felelősségre vonni, mert a felek megkapták pénzüket s így kár nincs.

A **Zeitvogel Ferenc** és neje kárára elkövetett család büntetnének tárgyalása következett ezután.

A felek kártérítési igényüket fenntartják, de a vádlott megbüntetését a bíróságra bizzák. Kárjuk 469 forintot tesz ki.

Mivel a panaszosok a vádlott megbüntetését nem kérték, a bíróság ez eset tárgyalásába bele sem bocsájtkozott.

Ezek szerint a mára kitűzött esetekkel végzett a bíróság s holnapra még hat büneset tárgyalása maradt. Ezeket fogják a holnap 9 órakor kezdődő végtárgyaláson tárgyalni, a mivel aztán a bűnpör bizonyítási eljárása befejezést is nyer. A vád- és védbeszédek előreláthatólag pénteken lesznek s az ítéletet szombaton hirdetik ki.

H i r e k.

Pécs, 1899. január 25.

Az erényes ballerínák.

Bécs. Az osztrák főváros ballerínái erényszövetkezést létesítettek.

(Napsugaras idő. Színhely: egy ballerína otthona).

Én: Üdvözlöm nagyságodat, mint egyi-

két azoknak, akik régi tisztelői és néma bámulói.

A ballerina: Ah, uram, olyan jól esik ez a nemes hang a kulisszák leháskodó tónusa után.

Én: (Kezemet nyujtom, de ő nem fogadja el.)

A ballerina: Bocsánat, uram, alapszabályaink tiltják, hogy . . .

Én: Micsoda? Tehát már önök is? Isteneim, istenem!

A ballerina: (szemrehányólag rám tekint).

Én: Óh, bocsánat? Megfeledeztem. Sajátságos az ember igazán. Mindig a megszokás rabja és az előítélet fogva tartja gondolkozását. Ime önök, hölgyeim, milyen sajátosságos elbánásban részesülnek pedig . . .

A ballerina: Ugyebár, mi is megérdemeljük a más tisztességes nőekkel szemben tanusított elbánást?

Én: Óh, valóban, Sőt a legfokozottabb mértékben. Hiszen önök a nemzeti kultúra szolgálatában állnak.

A ballerina: No lássa kérem s mindezt nem akarja a közönség elhinni.

Én (benne vagyok a társalgásban): Bevallom, hogy a közönség rossz véleményekre hallgat. Én a föltétlen elismerés hangján beszélhetek csak az önök szervezkedéséről.

Ő: Óh, milyen kedves ön! (Észreveszi magát.) Azaz, hogy . . .

Én: . . . Az erény, igen, az erény. . .

Ő: Ez a fő, uram! Erényesek vagyunk és meg nem közelíthetők.

Én: Oh, milyen szép elvek!

Ő: És megvalósíthatók is.

Én (nekimelegedve): Nem zárkozhatom el, kisasszonyom, annak kijelentése elől, hogy ön igazán kedves.

Ő: Ugy találja?

Én (hevesebben): Sőt mi több, önt határozottan szépnek kell mondanom.

Ő: Valóban? Mily szép ez öntől, uram!

Én: S engedje meg, hogy följé helyezem önt pályatársnőinek.

Ő: Ön hizeleg, kedves uram.

Én: (Kezét észrevétlenül megragadom): Milyen puha kacsócskák!

Ő: (raffinált mozdulattal): Akarja?

Én (megcsókolom): Elragadó!

Ő: Ezt megemlíti legközelebbi föllépésem alkalmával, ugy-e?

Én: Óh mindenestre! Hiszen ön oly bájos, valóságos istennő!

Ő: Csakhogy az istennők már nem uralkodnak.

Én: De uralkodhatnának, ha kissé okosabbak lennének.

Ő: Vagy mondjuk: engedékenyebbek.

Én: Ahogy tetszik. Tehát legyünk engedékenyek.

Ő: Óh, ön igazán leleményes.

Én: Tehát az orcáján . . .

Ő: Szíves örömmel. Ön nekem nagyon tetszik.

Én: Valóban, kedvesem, megvagyok elégedve magával.

Ő: És én magától elvárom, hogy szépeket fog irni.

Én: Föltéve, ha jó lesz.

Ő: Igen, kis mókusom, ne félj, te vagy te vagy a legdrágább gyémántom!

Én: És te a menyémi kincsem!

— — — — —
Ő (hirtelen fölrezen): Uram!

Én: Parancsol?

Ő: Csak elveim fenntartásával közeledhetem önhöz.

Én: Igen, én sem kérek öntől mást, csak elvei fenntartását.

Ő: Akkor lépünk szövetségre.

Én: Helyes! Mindjárt meg is pecsételjük,

Ő: Tehát éljen az erkölcs!

Én: Éljenek az erényes ballerínák!

Mongodin.

Napirend 1899. január hó 26-án.

Naptár: csütörtök, január 26. — Róm. kath.: Polikárp. Prot.: Polikárp. — Görög-kel.: (jan 14.) Ralit. — Zsidó: Fák ünnepe. — Nap kél 7 óra 35 perckor; nyugszik 4 óra 51 perckor. — Hold kél 5 óra 10 perckor délután; nyugszik 7 óra 39 perckor reggel. Holdtölte este 8 óra 50 perckor.

Időjárás. Kilátás a központi meteorologia intézet jelzése szerint: fagypontról körüli hőmérséklet, felentékeny csapadék nélkül.

Polgári bál a Hétfejedelemben.

Színház: Angyal Ilka jutalomjátékául a 44-ik cikk, színmű 5 felvonásban.

— **(Estély a Vigadóban.)** Mint értesülünk, a pécsi keresk. ifj. casinó vigalmi bizottsága, buzditva a Sylvester-estély nagy sikerétől és a közönségnek többször nyilvánult jóindulatú pártfogásától, tegnapi ülésén elhatározta, hogy f. é. február 18-án a Vigadóban hangversenyyel egybekötött táncestélyt rendez. Úgy tudjuk, hogy kezdetben egy nagy szabású kereskedelmi bárról volt szó, de a vigalmi bizottság hosszabb vita után engedve a hangversenyek növekvő népszerűségének, mely a bálakat már-már kiszorítja a farsangi programból, elvetette a bál tervét és helyette elhatározta, hogy lehetőleg nagyarányú és fényes hangversenyt fog rendezni, mely a közönség pártfogására és érdeklődésére minden tekintetben méltó legyen. A kereskedelmi casinó ez újabb vállalkozásának sikerét eléggé biztosítja a terv szerint közreműködők egyénisége, nem kevésbé azon általános elismerés, melyet eddigi estélyeivel ki tudott magának vivni.

— **(Bányász-vizsga.)** A napokban folyt le a bányatelepi iskolában a bányászvizsga, melyre ez alkalommal tizenhét tanuló jelentkezett, kik mindannyian jó sikerrel tették le a vizsgát. A vizsgán résztvettek a bányagazgatóság részéről Gianone Virgil bányafelügyelő, továbbá Rauch János főmérnök. A vizsga műszaki részét Otwirk Ede bányaiskolai igazgató, elemi részét Schmidt Boldizsár bányatelepi iskolai igazgató-tanító vezette.

— **(A városi tisztviselők országos egyesülete.)** Kemény Béla, Pápa rendezett tanácsú város jegyzője, körlevelet intézett a városi tisztviselőkhez, melyben tömörülésre hívja fel őket, melynek célja a közigazgatási tisztviselők országos egyesületének megalakítása volna. A valóban életrevaló és üdvös eszme nem csekély visszhangra talált a tisztviselők körében, kik tömegesen aláírt nyilatkozattal fogják az eszme és annak kiviteléhez való hozzájárulásukat kifejezni.

— **(Eltűnt ügyvédsegéd.)** Reinfeld Mór Majláth-utcai lakos, ügyvédsegéd, néhány nappal ezelőtt eltávozott hazulról és azóta még nem tért vissza. Miután távozásakor főnökének egy reabizott pénzüsszeggel nem számolt el, nem lehetetlen, hogy az elveszett ügyvédsegéd a pénzzel együtt meglépett. Reinfeld Mórt, családja kérelmére, most keresi a rendőrség.

— **(Kinevezések.)** Csillag Dezső dr., budapesti kir. kereskedelmi és váltótörvényszéki dr. Weisz-féle alapítványi joggyakornokot a nagyatádi kir. járásbíróhoz jegyzővé, — Ország József budapesti lakos, végrehajtói gyakornokot pedig a dárdai járásbíróhoz végrehajtóvá nevezte ki az igazságügyminiszter.

— **(Vidéki sörfőzők egyesülete.)** E cím alatt tegnap Budapesten a magyar sör-
ipar védelme és fejlesztése, különösen pedig

Magyarország vidéki sörözői érdekeinek védelme céljából egyesület alakult. A Kontinentál-szállóban megtartott alakuló közgyűlésen az ország minden részéből mintegy hatvanöt söröző jelent meg. A közgyűlés megnyitása és a megjelentek üdvözlése után a tanácskozássok vezetésére dr. Kulman János országgyűlési képviselőt kérték fel. Az egyesületi alapszabályok elfogadása után megejtették a szokásos választásokat. Elnökké nagy lelkesedéssel Kulman János országgyűlési képviselőt választották. Az egyesületi választmány tagjai lettek Pécsről Scholtz Gyula és Hirschfeld Samu sörgyárosok.

— **(Esküvő.)** Nyitray Andor, a »Gizella-Egylet« és a »Globus« biztosító társaság pécsi vezérügynöke ma tartotta egybekelését *Handlei* Rezsinnel. A polgári esketés után a fiatal pár az izr. templomba vonult s ott frigyüket megáldatták.

— **(Közgyűlés.)** A »Pécsi Polgári Casinó« február hó 12-én d. u. 3 órakor tartja saját helyiségeiben évi rendes közgyűlését. A közgyűlés tárgysorozata a következő: 1. Titkári jelentés a lefolyt 1898. évről. 2. Az 1898. évi szárszámadás és az 1899. évi költségelirányzat, 3. Az egyleti tisztviselők és választmányi tagok választása. 4. Felmerülő javaslatok s indítványok feletti határozathozatal.

— **(Felülfizetés.)** A f. hó 14-én megtartott jogász-táncestélyen felülfizettek: Dr. Szeredy József, Szautter Gusztáv 10—10 forintot; Erreth János 8 frtot; Incédy Dénes, Pozsgay József, dr. Lechner János, dr. Dobszay Antal, dr. Mendl Lajosné, Kerese Kálmán, Szuly János, dr. Miltényi Miklós, dr. Ferenczy László, Spiesz János, Rézbányai János 5—5 frtot; Szombathelyi János 4 frtot; Zavaros Péter, dr. Mutschenbacher V., Trixler Károly, dr. Krasznay Miklós, Ország Lajos, Zsolnay György, dr. Mihálffy Ernő, Berger Lajos 3—3 frtot; dr. Kelemen M., dr. Deutsch Zsigmond, dr. Késmárky István, Nicsovics Vazul, Opris Péter 2—2 frtot; Balog Károly, Fekete Mihályné, Lechner Viktor, Hamerli 1—1 frtot. A rendezőség ez uton fejezi ki a felülfizetőknek hálás köszönetét.

— **(Ipartestületi bál Villányon.)** Jövő február hó 1-én (szerdán) tartja a villányi ipartestület bálját a »Worlicsek«-féle szálloda termeiben, a nemrég megnyitott alsó-foku iparos tanonciskola javára. Belépő-díj személyenként 70 kr., családonként 2 forint. A zenét a mohácsi első cigánybanda szolgáltatja. — Kezdeté este 8 órakor.

— **(A mohács—pécsi vasut)** Mohács—villányi vonal szakaszán f. é. február 1-től kezdve a személy és podgyász szállítására új dijszabás lép életbe. Ezen naptól Nagy-Nyárad és Herceg-Szt.-Márton megállóhelyeken is lehet Mohács és Villány közt minden állomásra és megállóhelyre jegyet váltani, ugyszintén podgyászt feladni. A jegyek ára egyik állomástól a másikig: az I. kocsiosztályban 30 kr., a II. kocsiosztályban 25 kr., a III. kocsiosztályban 15 kr. Ezen felül a szomszéd állomásokra menettérti jegyek adatnak ki, a melyekkel a visszautazásnak még a jegyváltás napján kell megtörténnie. Ezen menettérti jegyek ára az oda- és visszautazásért együttvéve: a II. kocsiosztályban 35 kr., a

III. kocsiosztályban 20 kr. A mérlegeletlenül feladott podgyász viteldija darabonként: 25 kgr.-ig 15 kr., 50 kgr.-ig 25 kr. Bővebb felvilágosítás az állomásokon szerezhető.

— **(A siklósi izr. jótékony nőegylet)** február hó 11-én a »Központi szállodában« tánccal egybekötött hangversenyt rendez. Kezdeté este 8 órakor. Belépő-díj személyenként 1 forint. Jegyekre előjegyzéseket elfogadnak: Steinbach Samu, Bárány Sándor és Társa cégek Siklóson. Fölülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. — *Műsor*: 1. Rhapsodie Hongroise Nr. 2 Liszt Ferentől. Zongorán előadja Kohn Marcel. 2. Tetemre hívás, melodráma. Zongora kíséret mellett szavalja Singer Géza. 3. a) Zigeuner-Weisen, hegedű concert Sarasate-tól. b) Hegedű concert »Faust«-ból, Alardt-tól. Előadja Wollák Ottó, a budapesti Magyar Színház prim-hegedűse. 4. A monolog ellen, monolog Ábrányitól. Előadja Balla Kálmán, a pécsi Nemzeti Színház tagja. 5. a) Nagy ária a »Traviata« operából, Verdi-től. b) Tükörkeringő a »Gésák« operetteből. c) Magyar népdalok. Éneklé Balláné Csik Irén urnő, a pécsi Nemzeti Színház művésznője. A zongorakíséretet Kohn Marcel szolgáltatja.

— **(A ki az anyját veri.)** Gonosz lelkű ember Rozsár István. Házsártos, összeférhetetlen, vad természetű. Gonosz indulata miatt a felesége is elhagyta, testvérjei sem élnek vele jó lábon. Csak édesanyja szerette egyedül, vele is lakott egy fedél alatt. De Bózsár István anyját sem szívelte. Folytán illetlen szavakkal bántotta és néha napján tettegességre is vetemedett. Mult kedden aztán egy vaslapáttal akkorát ütött a szegény asszonyra, hogy pillanatokig nem tért magához, úgy vitték be szobájába és kis idő múlva a kórházba.

— **(Betegsegélyző díjak elismerése.)** Kérdés merül fel az iránt, hogy a betegsegélyző pénztárak javára fizetendő járulékok elévülésére vonatkozólag mely törvényes szabályok alkalmazandók, erre nézve a kereskedelmi miniszter a következőkről értesítette a törvényhatóságokat: a betegsegélyző pénztárak javára eső járulékok közigazgatási uton a közadók módjára hajtattak be s miután a közadók kezeléséről szóló törvény nemcsak az egyenes és közvetett adók, valamint az illetékek elévülésére vonatkozik, hanem kifejezetten az egyenes adók módjára beszedendő minden követelésnek és tartozás-elévülését is szabályozza, ennél fogva az öt esztendőben megállapított elévülési idő a betegsegélyző pénztárakat illető járulékok elévülésére is irányadó.

— **(A baranya-sellyei táncmulatságok)** sorát f. hó 21-én az Olvasókör táncestélye nyitotta meg; osztály és társadalmi rang különbség nélkül szoktak azon megjelenni Sellye és vidékének ifjai és hajadonai. A táncestély minden tekintetben kiválólag sikerült. Jelen volt asszonyok: Antal Antalné, Antal Ferencné, Bodonyi Nándorné, Fazekas Sándorné, Farkas Antalné, Fejes Lajosné, Huszti Ferencné, Krommer Károlyné, Kszel Kálmánné, Matolcsi Józsefné, Mladenovics Sándorné, Pontyos Pálné, Razka Ferencné, Szávorics Józsefné, Dr. Veres Zoltánné urnők. Leányok: Bosznai Mariska, Bozó Magdus, Brehm Lujza,

Cserta Mariska (Szigetvár), Fazekas Annuska, Fejes Mariska, Kovács Teréz, Kovács Irma, Kitler Etelka, Kszel Mariska, Krommer Anna és Mariska, Matolcsi Ilonka, Molnár Ilonka, Mladenovics Anna és Mariska, Nikolausz Ilona. Felülfizettek: Ifju gróf Draskovich Iván 4.40 frt, Weigl Antal 2 frt, Weigl József 1.40 frt, Fazekas Sándor, Szűcs Károly 1.20 frt, Kelemen Lajos 1 frt, Razka Ferenc, dr. Veres Zoltán 80 kr., Brehm Lujza, Kitler Etel 60 kr., Sponzel Ferenc, Kisfaludy Károly, Rónay Béla, Kossa Tihamér, Koszér István, Kumper József, Sidlauer Dezső, N. N. Walach János, Arnold N., Thiel Jakab, Krajtor Dömötör 40 kr., Pontyos Pál 30 kr. Fogadják a rendezőség szives köszönetét. Végre megemlítjük még, hogy a jövő hó 12-én a bar.-sellyei műkedvelő-társulat előadást tart, mely alkalommal színre kerül »A kintornás család« Tóth Edétől. Az előadás jövedelme egy Sellyén felállítandó betegápoló szoba felszerelésére fordítatik.

— **(Temetés.)** Folyó hó 24-én délután 3 órakor ment végbe Nagy Nyáradon Obadich Ferenc plébános temetése, a melyen a szertartást Szandner Antal kerületi esperes dunaszekesői plébános végezte Keserics Ferenc mohácsi esp. plébános és Reiner Ferenc baari adminisztrátor segédletével. Mintegy huszonöt pap jelent meg, hogy megadják az elhunynak a végtisztességet, kit oly nagyon szerettek. Nem tekintve a községbelieket, kik csaknem teljes számmal voltak jelen, nagy számban jelentek meg úgy a vidékről is, úgy a falusiak, mint az intelligencia. Közei rokonai is csaknem mind megjelentek, kivéve bátyját, Obadich ny. tábornokot, ki Bécsben lakik s kit betegség gátolt meg az eljövételben. A temetés oly impozáns és megható volt, hogy krökké emlékezetes lesz a jelenvoltaknak.

— **(Tüzek a vidéken.)** Öt tüzesetről értesülünk egyszerre, melyek mind a közel vidéken történtek. Az első Némedi községben történt, hol Eszner Dániel és Krausz Bernát ottani lakosok szalma kazlai ez ideig ismeretlen okból megégtek. Pócsán Borován Demjén szalmakazalja gyuladt ki, mig Dályokon Jednacsics Ádám istálló épülete lett a tűz martaléka. Rácgörcsönyön Gitner Vendel szalmája gyuladt ki. Mohácson Balázs András háza gyuladt ki és lett a tűz martaléka. A tűz keletkezésének oka az volt, hogy a szalmatejes házon nem volt kémény. A tűz okozta károk, — az épületek és a takarmány egy része biztosítva lévén — megtérülnek.

— **(Tűzoltó-bál Pécsváradon.)** A pécsváradai önkéntes tűzoltó-egyesület páratlanul sikerült bált rendezett f. hó 21-én saját alapja javára az »Arany bárány« vendéglő helyiségeiben. Meglepő kép volt a táncterem, melynek diszítésénél vállvetve buzgólkodtak a kezdő egyesület derék tagjai. A négyeseket 50 pár táncolta s a vigságnak a főikelő nap még jó ideig tanuja lehetett. Jelen voltak asszonyok: Balázs Jánosné, Bogyay Lőrincné, Dely Lajosné, Divald Károlyné, ifj. Driesz Lajosné, Fehér Miksáné, Fehér Károlyné, Feldmann Jakabné, Feil Nándorné, Ferbach Lajosné, Gállos Edéné, Hahn Fülöpné, Hoyk Mártonné, Kuttna Árminné, Leihner Henrikné, Marx Nándorné, Náray Pálné, Piros Józsefné, Probst Jakabné, Schuk Isvanné, Schubert Károlyné, dr. Szigeti Dávidné, Walter Józsefné, Varga Elekné és Wollner Mórné. Leányok: Balázs Paula, Doman Gizella, Ferbach Teréz, Hoyk Janka, Klein Riza, Marx Emma, Náray Márta, Piros Anna, Schuck Lenke, Varga Ilonka, Kajdi Sarolta, Walter

Anna stb. A jótékony célra felülfizettek: Marosi Lipót 50 kr., dr. Grittmann Dezső 50 kr., Jeszenszky Gyula 1 frt 20 kr., Szita Sándor 20 kr., N. N. 20 kr., Grosz Dávid 40 kr., N. N. 20 kr., Szikray Odó 20 kr., László Ferenc 40 kr., Komáromi Ferenc 20 kr., Leihner Henrik 3 frt 40 kr., Mayer Jánosné 20 kr., dr. Szigeti Dávid 1 frt 20 kr., Szvetic Gábor 2é kr., Ciglányi Ede 20 kr., Picin Antal 40 kr., Feldmann Jakab 40 kr., Gyimóthy Zoltán 20 kr., N. N. 20., Walter Antal 20 kr., Sziklai Lajos 20 kr., Schill Gyula 40 kr., Oberst István 20 kr., Hagyk János 20 kr., Wollner Mór 1 frt 20 kr., ifj. Driesz Lajos 3 frt, Náray Pál 50 kr., Kálmán József 20 kr., Hirsch Lajos 40 kr., Probst Jakab 50 kr., Strancinger János 20 kr., Kaposovits András 20 kr., Gállos Ede 3 frt, br. Eötvös József 1 frt 20 kr., Schubert Károly 40 kr., Trsztyánszky László 20 kr., Göde Sándor 20 kr., Budánovics Sándor 20 kr., Mátyai Imre 20 kr., ifj. Cirer József 70 kr., Lauschmann Vince 70 kr., Nisze István 1 frt. A jószívű adományokat az egyesület nevében köszönettel nyugtázza Simon József főparancsnok.

— **(Ellopott kutya.)** Lapunk hirovatában már mindentéle-fajta kutyáról voltunk szerencsések referálhatni; irtunk veszett, megszökött, elfogott kutyákról s most egy kutya tolvajlásról kell beszámolnunk, mely a Malom-utcában történt, hol Hallweisz Simon telivér vizsla kutyáját tegnap este ellopta valaki. A meglopott kutya-tulajdonos panasza folytán megindult a nyomozás, melynek nem-sokára sikerült a szép hosszunyaku »Nero«-t a Malom-utcában Schneider Ede gyári munkásnál felfedezni. Hogy mily sors várt volna a vizslára, azt nem tudni, annyi azonban bi-

zonyos, hogy Schneider tagadva a lopást, azt állítja, hogy a kutya »úgy tévedt« az udvarába és ő csupa könyörületességből adott neki szálást. Hogy mennyiben igaz ez, azt a vizsgálat fogja kideríteni.

— **(Pálinkagőzben.)** Nehány elzülött, Zola regénybeli alak kezdett a tegnapi esti órákban egyik buzatéri pálinkamérésben olyan parázs verekedést, melynek a rendőrség kellett, hogy véget vessen. Sirisaka István, Csordás János és Simon János munkások vesztek össze egymással s verekedés közben Sirisaka Istvánnak egy széklábbal bezúrták a fejét, oly formán, hogy a megvert embert vértől borítottan szállították a kórházba, míg a verekedő munkásokat a torony alá vitték.

— **(Gyalog a világ körül.)** Seljan Mirko, a híres távgyalogló, tegnap reggel hat órakor kezdte meg világméretű utazását gyalogszerrel. Utiránya következő lesz: Fiume, Abazia, Triest, Monte-Carlo, Lyon, Gibraltar. Azután Marokkón keresztül St.-Louis. Innen New-Yorkba hajózik, aztán Chicagón keresztül St.-Francisco felé veszi útját. További állomásai: Japán, China, Szibéria, Pezsia, Kaukázus, Konstantinápoly, Belgrad, Sarajavo, honnan Károlyvárosba, szőlővárosába tér vissza.

— **(Népies gazdasági előadások.)** A földmívelési miniszter és a Somogyvármegyei gazdasági egyesület költségén több helyen tartanak gazdasági tanfolyamot végzett tanítók népies gazdasági felolvasásokat. Január 22-én Barcsan, Nagy-Bajomban és Kötsén voltak előadások; január 29-én Sárdon és Bélaváron,

február 5-én pedig Kiskorpádon lesznek előadások.

— **(Borhamisító parasztok.)** A kaposvári hetivásárra három paraszt állított be három kocsi borral, hogy ott azt eladják. A rendőrség figyelmes lett erre a szokatlan piaci árucikkre s figyelmeztette a borellenőrző bizottságot. Megvizsgálták a bort s azt találták, hogy annak nagyobb része ügyetlenül készített törkölybor, a kisebb rész pedig oly kotyvalék, mely valósággal közegészségellenes. A bort a rendőrség, miután annak provenienciáját se tudták igazolni, lefoglalta s a parasz-
tok ellen az eljárást folyamatba tette.

— **(Forrong a Vezuv.)** Mint nápolyi lapok jelentik, néhány nap óta hevesek és nagyok a Vezuv kitörései, hogy a csillagvizsgáló tájékat valóságos tűzmezővé változtatták, oly nagy tömegben hevernek ott a kidobott tüzes, izzó anyagok. A két lávaáram közül, amely az utóbbi napokban kiömlött a kráterből, az egyik a Punta del Nasoneig, a másik a Vetranán túl terjed. A két áramlat közti kiszáradt lávaréteg is áttüzesedett, úgy hogy néha hatalmas lángok csapnak ki belőle.

— **(Véres verekedés.)** Imre Gáspár és Kovács István a napokban a kékesdi nagyvendéglőben mulattak. Éppen midőn jókedvük tetőpontjára emelkedett, belépett Gergely György és János nevű fia. Az atyafiak összeszólalkoztak, minek véres verekedés lett a vége. Imre és Kovács oly sérüléseket szenvedtek, hogy — az orvos véleménye szerint — 20 napig kell az ágyat nyomniok. A verekedők ellen pedig megindították az eljárást.

— Nem tesz semmit, a mi embereink úgy látnak éles szemekkel, mint ön a távcsővel s a parton mindig áll egy ór.

— Jó, nagyon jó. Én tudom, hogy mindent magukra bízhatok. A hadnagy még semmit sem vett észre?

— Hogy volna ez lehetséges? Azt hiszi, hogy mi testvérpoharat fogunk vele inni?

— Természetes, hogy nem. Hanem eszembe jut valami Raffles. Egy pohár itókéval akartam megkinálni. Mi kell? rum, wiski, vagy brandy?

— Wiskyt kérek és azután megyek a raktárba, nehogy gyanakodjék a kékkabátos.

Twysten egy vizes poharat nyújtott át neki égett pálinkával, melyet az egy huzamban lehajtott.

— Még Billnek kell kegyedtől mintegy tizenöt font puskaport vinnem, mondta az utóbbi, letéve a poharat.

— Puskaport? Billnek — és tizenöt fontot? Mit akar azzal?

— Nem tudom; semmi közöm hozzá.

— Hm, mintha én gondolnám, viszonzta Twysten gondolkozó arccal. Nézze Raffles, jó lenne, ha Billt jobban féken tartanák. Ő nagyon vad és még olyan szerencsétlenség okozója lesz, mely mindnyájunknak romlását idézi elő. Micsoda ostobaság volt az az állomás ellen? Az ott a fennlevőknek mit sem ártott, míg nekünk az ágyunaszádot és a hadnagyot hozta nyakunkra. Bill az oka elsietett csinájával, hogy ha most mindnyájan megszenvedünk ezért.

— Most már rendben van a dolog; Zeke parancsot adott, hogy semmit se tegyenek az állomás ellen, a míg azok ott fenn nyugodtan vannak. Azt hiszem, hogy

— Úgy adjon egy láda szivart, felelte Frank, nagy-szerűen mutatva a szép Bob ékes beszédjén és utánozhatlan előkelőségén.

— Szivarokban oly választékunk van, mely minden versenyt kizár mondta ez, egy skatulyát előhozva. Ime ez regalia, mely egyenesen Havannából érkezett —

— Úgy? Önök maguk szállítják? kérdezte Frank, erősen fixirozva az előtte álló ifjut.

— Szolgáltatára felelte Bob a legelfogulatlanabb arccal. Szoros összeköttetésben vagyunk a legnagyobb newyorki szállító céggel és részünk van a hajókban is, melyeket az foglalkoztat. Kérem, nézze meg e szivarokat; a legszebb, mondhatnám művelt kinézésűek. Sértetlen a külsejük és aromájukról jót állok. Ha azonban nem felel meg ez a faj . . . .

— De igen. Mi az ára?

— Kilenc dollár uram, a mi igen csekély ár, tekintve a minőséget. Csak az összes segédeszközök zsenialis felhasználásával szabhatunk ilyen olcsó árakat. Itt minden verseny ki van zárva.

— Arról meg vagyok győződve. Most csomagoljon be még néhány doboz conservet, kettőt halból, kettőt gyümölcsből, azután kérek papírt, borítékot és tintát, néhány sort szeretnék írni.

— Igen szívesen, mondta Bob, előhozva a kért dolgokat. Mit parancsol még.

— Most semmi egyebet.

— Talán tetszésére volna megtekinteni a divatáru raktárt. A legújabb párisi divat szerinti árakat mutathatom meg. Én magam teljesítem a bevásárlást és kiváló

— **(A hideg Amerikában.)** Mig nálunk egészen tavaszias az idő, egész északi Amerikában jeges hideg uralkodik. A tél — mint New-Yorkból jelentik — nagyon korán állt be; délről s északról hóviharokat jelentettek, melyek különösen a növényzetnek nagyon sokat ártottak. E hó 12-én New-Yorkban 17 fok (R.) hideg volt. Minthogy az idő emellett tiszta és csendes volt, s a nap is szórta sugarait, az idő enyhének látszott azon számokkal szemben, melyeket más helyekről jelentettek. Így az ismert fashionable fürdőben, Saratogában 27, Plattsburgban 31, Winnipegben 43 és Calgariban 46 fok (R.) volt a hideg. Az iskolák zárva vannak. Sok ember megfagyott s tömérdek házi állat pusztult el. A szegények közt borzasztó az inség. A Niagara vizesésen a tél valóságos csodát idézett elő. A vizesés egész szélességben megfagyott s a csodás alakzatú jégvidék alatt az ár zuhogva tör az örvények felé, melyek egyedül bírnak még a fagynak ellenállni. Niagarában, hová a tulságos erős fagy megszűnté után külön vonatok fognak járni, jégpalotát akarnak építeni. Montrealban is építenek jégpalotát.

— **(A belügyminiszter és a massage.)** A m. kir. belügyminiszter a massage gyakorlása tárgyában a következő körrendeletet adta ki: A massagenak (kenés, gyúrás stb.) a legutóbbi időkben szokásba vett nagy kiterjedésű alkalmazása mellett s különösen annak folytán, hogy még a gyógykezelésszerű masszaget is orvosi képességgel nem bíró egyének igen gyakran orvosi rendelés,

javallat és ellenőrzés nélkül korlátlanul üzik: sok esetben merültek fel az azt üzők részéről visszaélések s azok között olyanok is, melyek a massáknak egészségi károkat is okoztak. Ennélfogva szükségesnek tartottam a massage gyakorlásának megfelelő korlátozását s e célból az országos közegészségi tanács meghallgatása után a következőket rendelem: 1. beteget nem orvos massálónak csakis orvosi utasítás, felügyelet és felelősség mellett szabad massálni. 2. Beteg hasi szerveket, az ivarszerveket és a szemeket nem orvos massálónak egyáltalában nem szabad massálni. A jelen rendelet ellen vétők kihágást követnek el s a mennyiben cselekményük a büntető törvénykönyv rendelkezései szerint súlyosabb beszámítás alá nem esik, tizenöt napig terjedhető elzárással és 100 frtig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendők. Felhívom a törvényhatóságot, hogy e rendeletemet a törvényhatóság területén a legkiterjedtebb módon hozza nyilvánosságra, annak végrehajtását ellenőrizze s az ez ellen vétőkkel szemben a megtorló eljárás megindításáról gondoskodik.

— **(Gyilkosság.)** A tókai pusztai csősz egy drótos tót hulláját találta meg, midőn egyik reggel a határban őrjáratát végezte. Azonnal bement Kaposvárra s jelentést tett a rendőrségnél. A hullát beszállították a kórházba s a boncvizsgálat konstatálta, hogy a fején késszurások, a nyakán fojtogatás nyomai vannak, ezenfelül pedig a boncoló orvos úgy találta, hogy a máj négy helyen megrepedt, ennek dacára a hason és mellen külső sérülé-

sek nincsenek. Ebből azt következtették, hogy a 17 éves drótos segédet, kinek gazdája Kaposvárott tartózkodik, bocskoros emberek rugdalták meg, mert a csizmasarok nyoma a hason és mellen meglátszanék. A drótos gazda azt vallotta, hogy a segédnél 14 frtnak kellett lenni s miután a hullától nem messze üresen tarisznyáját is megtalálták, nyilvánvaló, hogy a fiut oly bocskoros emberek gyilkolták meg és rabolták ki, akik a 14 frtről tudhattak. A kaposvári rendőrség el is fogott két drótos, kik együtt jártak utolsó körútján a fiuval s most vallatják őket.

— **(A legújabb buvárkészülék.)** Egy del Pazzo nevű spanyol, olyan buvárkészüléket talált föl, melylyel a legnagyobb mélységben is könnyen lehet dolgozni. A készülék harangja gömbölyű, öntött vasból van és három hüvelyk vastag olajos posztó fedi, miáltal a legerősebb víznyomásnak is ellenáll. Ezzel a buvárharanggal még 1600 méternyi mélyben is lehet dolgozni és minthogy ebben a mélységben már nagyon kevés a fény, egy felülről igazítható villamos lámpa teszi lehetővé, hogy a buvárharangban levők egy óriási lencsén a környezetükben levő tárgyakat megláthassák. Az új buvárkészülék nagy előnye, hogy tetszés szerint mozgatható bármely irányban és a buvárok teljes biztonságban órák hosszáig el lehetnek benne anélkül, hogy ez egészségüknek bármiképp megártana.

gondot fordítok reá. Talán elhatározza magát, hogy egy női kalapot . . . .

— Sajnálom, szakította félbe Frank, kinek a dolog már unalmas kezdett lenni, ilyesmit itt nem használhatok.

— Talán mégis kedvet kap a vételre, felelte Bob meggyőződéssel, mert Washingtonban ugyanezekért az árukért kétszeres árt kellene fizetnie, anélkül, hogy olyan valódiak és izlésesek lennének, a minőről itt én garanciát nyujtok.

— Le fog kötelezni, ha bepakolja a szivart és conserveket mialatt én irok és nem fog eközben zavarni, szólt Frank.

A szép Bob vállat vont és csodálkozó pillantást vetett a hadnagyra, mely körülbelül ezt jelentette: Édes barátom, a te műveltségedre nézve is csalódtam. Hanem azért hallgatva teljesítette a megbizást, mialatt Frank gyorsan irt néhány sort.

Twysten szobájában ezalatt komoly beszélgetés folyt.

— Mit akar a hadnagy? kérdezte a kereskedő, midőn Raffles belépett hozzá.

— Bevásárolni, hanem én nem egészen hiszek a jámbornak. A fickó mindenfelé csavarog, habár egészen ártatlan arcot vág hozzá. Az ágyunaszád tegnap reggel ismét itt volt és őt jelek által a fedélzetre hívták.

A kereskedő arcára a legnagyobb aggodalom kifejezése költözött.

— A hajó még mindig itt van? kiáltotta, kétségbeesetten borzolva ritkás haját. Mit csinálunk Raffles, ha az itt is marad? Ez a dolog egész éjjel és délelőtt nem ment ki a fejemből.

— No, no, olyan veszélyes talán nem lesz, vélte Raffles.

— Ti könnyen beszéltek, viszonzta Twysten hevesen, hanem nekem van miért aggódnom. És ez az idő is kétségbeesítő. Minden nap nyugodt tenger és az az átkozott déli szél, a mely sokkal előbb felhajtja a Gyikot Havannából, mint vártuk és egyenesen az ágyunaszád elé viszi.

— Legyen nyugodt, Giles kapitány nyitva fogja tartani szeméit.

— Nyitva tartja szeméit! Ha azzal érne valamit, zsörtölődött a kis kereskedő, a szobában ide-oda futkosva. Egy olyan sötét tömeget vitorlák és árbócok nélkül, a minő az ágyunaszád, akkor lát meg az ember, ha az orrát megüti benne.

— A tengeren nem ütköznek össze orrukkal olyan hamar az emberek, jegyezte meg Raffles hidegvérűen, nem minden kicsinylés nélkül. A »Gyik« százszor is elhaladhat mellette, anélkül hogy egymást megszólítanák. És ha épen találkoznék a Mosquitó a Gyikkel, az sem volna olyan nagy baj, mint ön gondolja. Fel van az irva az árbócosárra, hogy a Gyik csempészárukat szállít? Tehát a mig a kapitány nem kap árulás folytán gyanus híreket rólunk és nem leselkedik épen a Gyikra, még nem olyan nagy a baj.

E szavak némileg megnyugtatták a kereskedőt.

— Jól teljesítik az őrséget? — kérdezte. Mindig amiatt aggódom, hogy a Gyik a jó idő mellett — a mit az ördög vinne el — idő előtt megérkezik, talán már ma, vagy holnap. A távcső, melyet megrendeltem, még mindig nem érkezett meg.

Művészet, irodalom.

○ **A rendezői kék ceruza.** Nem elég, hogy a színház vezetősége nem okult azon a bemutató előadást követő üres házon, mely a B. a. l. e. k. másodszori színrekerültét végignézte, hanem harmadszor is színpadra vonszolja azt az énekes bohózatot, melynek nincs egyéb érdeme, mint hogy a modern izlésnek megfelelő francia bohózat, mely tömve van orfeumbeli trágárságokkal. Ez a bohózat, melyet indokolatlanul teletömöködtek mindenféle hosszú zeneszámokkal, a bemutató előadás alkalmával persze háromnegyed tizenegyig tartott, mi sok volt a közönségnek, sok a színészeknek. Miután azonban a B. a. l. e. k.-ot a budapesti kritika csekély kivétellel, mint »jót« fogadta el s mert ez a darab nálunk a bemutató előadás alkalmával (mint minden színpadi ujdonság) »kasszát« csinált, hát természetes, hogy újra színre kellett hozni, de hogy oly végtelenül unalmasan hosszú ne legyen, elővették a »rendezői kék ceruzát« s a »B. a. l. e. k.«-ből rattlert csináltak, melynek most se füle, se farka, eltekintve attól, hogy az alapos rövidítéssel belekergették a színészeket a legteljesebb szerepnemtudásba, olyannyira, hogy némelyik két jelenettel később kezdte a szót, míg partnere két jelenettel előbb tartott még mondókájával. Hogy milyen remek kaosz lett ebből, »micsoda cacaó«, azt csak az a csekély számú közönség tudná igazán megmondani, mely a »B. a. l. e. k.« tegnapi előadását végignézte. Nem akarjuk a tegnapi előadás élvezhetlen voltában teljesen ártatlan színészeinket azzal pellengére állítani, hogy szereplésükkel külön foglalkozzunk. Róluk csak annyit mondhatunk, hogy mindegyikük megtette azt, mit egy színésztől csak elvárni lehet. Tőlük telhető s jobb ügyhöz méltó buzgalommal játszották el szerepeiket. Sonogyi direktort pedig fölkérjük, hogy ne rontsa el a direktori jóizléséről eddig alkotott véleményünket s biztosítson bennünket a »B. a. l. e. k.« ellen. (K - r.)

TÁVIRATOK.

— **Garantírozatlan béke.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Az ellenzéki megbízottak pártközi konferenciája ma délelőtt feltizenegyedtől háromnegyed

egyig tartott. A főnehézséget az képezi, hogy a kormány az indemnitást és a kiegyezési provizoriumot még a Bánffy kormányelnöksége alatt kívánja megszavaztatni. Azt kérdi az ellenzék, ki fogja akkor garantálni az egyezménynek ellenzéki részről követelt feltételeit? A szabadelvű párt nem garantálhatja, mert szétbomlás küszöbén áll. Az új kormány fölösztelhatja az országgyűlést és új többséget csinálhat. A kiegyezési kérdésben megegyeznének, de a választások tisztaságára erős intézkedéseket kíván az ellenzék.

Bár *Szilágyi* sürgette a határozatot, ma még nem tudtak erre nézve megegyezni. A tanácskozást delután öt órakor folytatják.

— **Kormányválság, pártválság.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A »Neues Wiener Tagblatt« szerint a szabadelvűpárt szombati értekezletén *Szell* Kálmán már mint kormányalakítással megbízott miniszterelnök fog résztvenni.

Egész határozottan hírlik, hogy ha a disszidensek visszatérnek a párt kebelébe, a Tisza-klikk kötelékébe tartozó képviselők kilépnek a pártból.

— **Képviselőházi ülés.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén folytatták a névszerinti szavazásokat. Ülés végén *Papp* Elek interpellált az állatkezelési ügyben.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. jan. 25.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: —; későbbi szállítás: 9-61. —
Tengeri, májusra: 4-86. — *Rozs*, márciusra: 7-95. —
Zab, őszre: 5-86. —

Az értéktőzsdén az árak a következők: Osztrák hitelrészvény: 360.—. — Magyar hitelrészvény: 393-25 — Államvasut: 363.—. —

Szerkesztői üzenet.

Kétlaki ujság. Ön azt kérdi, van-e arra példa másutt is, hogy egy ujságnak két szerkesztősége legyen: egy fővárosi s egy vidéki? Van bizony, még pedig Franciaországban, hol — mint *Alvinczy* Sándor »*Szellemi élet Párisban*« című munkájában írja — egészen kicsi városokban, hol a lapot alig néhány száz példányban olvassák, találunk helyi ujságokat, melyeket Párisban írnak, nyomtatnak

és készen küldenek az illető városokba politikai propaganda céljából. Ugyanaz a tartalom 50—100 különféle ujságcím alatt jelenik meg. A helyi hírekre két hasábot tartanak fenn s azokat a helyi szerkesztő küldi be a központi szerkesztőségnek.

Alig hiszszük azonban, hogy az ön által aposztrofált ujságnak a fővárosi szerkesztősége is így legyen berendezve; az inkább arra lát-szik szolgálni, hogy tágabb tere legyen a baklövés áthárításának, mert az »éjjeli szerkesztő« már megunt, hogy őt állítsák oda bünbakul minden dologért, ami a »szerkesztőség tudta nélkül« került a lapba.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTEE GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

HIRDETÉSEK.

Fűrészelt

keményfa hulladék

egész kocsival 4 frt 40 kr.,
fél kocsival 2 frt 20 kr-ért
házhoz szállítva,

valamint legjobb minőségű
száraz tűzifa

jutányos áron kapható

Marton Miksa

fakereskedőnél

Pécsett, Szigeti-országut 33. sz.

☛ Telefon szám 88. ☛

Ugyanott szép, 2 m. hosszú

hasított tölgyfa karónak

1000 drb 25 frt, bérmentve a vasut-
hoz szállítva.

1000 drb 1.75 m. hosszú pedig 20 frt.

Tölgyfa duczok jutányos árban.

ZSOLNAY IMRE

butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

Pécsett, Ferenciek-utca 11. szám.

Nagy választékban teljes és stílszerűen berendezett alvó-, dísz- és ebédlő szobák, mindennemű fa-, vas- és kárpitozott butorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók és Thonet-székek szabott gyári árak mellett.

Abban a helyzetben vagyok, hogy butorvásárlások nálam is oly jutányosan eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.

(A pécsi edénygyár-raktár ugyanott.)

Főüzlet és műhelyek:
 Király (10) utca
 Hattyu-épület.

Telefon-
 össze kötetés:
 78. szám.

Schönwald Imre

ékszergyáros, műórás és látszerész

Pécsett.

Üzleti óra:
 reggel 1/28,
 ♦♦ este 9.♦♦

Vasárnap:
 reggel 1/28-tól
 déli 12-ig.

Nagy alkalmi kiállítás!

Különlegességek!! Valódi gyémánt, nemes opál és egyéb drágakövekkel ékített

00 gyűrűk 00
 5-12 frtig.

A
 világhírű glashüttei

Órák

főlerakata.

Csoda-szép **cigaretta dohány szivartárcák, visitierek**, valódi arany és ezüst ékítménnyel, díszes monogrammal

3 frttól feljebb.

Omega-ÓRÁK.

Férfi és női **kézelő gombok**, mellgombokkal 1 garnitúra
5 frt.

Legujabb valódi ezüst **séta botok**
5 frttól feljebb.

„Orpheus“
 zenemű.

Valódi ezüst
 női remontoir órák, ára:
6 frt.

Iparművészeti cikkek!

Amerikai nickel **zsebórák**, csinos kiállítással, darabja
2 frt 50 kr.

„Grammophonok.“

Kitünő járásu
ébresztő óra,
 ára: **1 frt 80 kr.**

Rendkívül díszes kivitelű
nyaklánc és szív,
 medaillonnal, **3 frttól feljebb.**

Graphophonok.

Tea-asztal, egész új összeállításban, meglepő praktikus és izléses kivitelben.
10 forinttól feljebb.

Valódi ezüst étszerkészletek.

Női és férfi **írókészletek**, párisi barbidien-stylben készítve, remek kivitelben, **5 frttól felj.**

Berndorfi étszerek.

Uj! Uj! Uj!
Amateur fényképészeti cikkek, valamint teljes felszerelések rendkívül gazdag választékban.

Christoffe-étszerek.

Tartós, maradandó értékű **China-ezüst állványok, visitkártya tartók, kenyérkosarak**
5 frttól feljebb.

Majolika-tárgyak.

Kitünő járásu **ezüst órák**, valamint **láncok**
5 forinttól feljebb.

Villamos csillárok!! Gázlámpák!! Legszebb petroleum lámpák!!
rendkívül nagy választékban találhatóak.

Elfogadom mindennemű gáz- és petroleum lámpák villamosságra való átalakítását. Óra és ékszerjavítások saját műhelyeimben olcsón és gyorsan eszközöltetnek. Régi használatlan, törött ezüst és arany dolgokat a legmagasabb árak mellett megveszem, illetve azokat ujakkal átcserelem.